

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی بافت قدیم و جدید شهری از لحاظ میزان انطباق مسکن با شرایط زیست اقلیمی (مطالعه موردی شهر گرمی)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

داور فیروزی - وابستگی سازمانی نویسنده: دانشگاه جامع علمی مرکز گرمی

غلامحسین عمرانی - وابستگی سازمانی نویسنده: دبیر آموزش و پرورش

بهروز ذکی زاده - وابستگی سازمانی نویسنده: دبیر آموزش و پرورش

الهام شهیدی خوجین - وابستگی سازمانی نویسنده: دبیر آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

اجرای روشهای مناسب در طراحی ساختمان که با اقلیم محل هماهنگی داشته باشد، همواره مورد نظر معماران بوده است. توجه به اهداف عمده طراحی اقلیمی در هر منطقه ی آب و هوایی، موجب سازگاری و هماهنگی ساختمان ها با شرایط اقلیمی و صرفه جویی در مصرف انرژی و هویت یافتن معماری در هر اقلیم خواهد شد. در این پژوهش به منظور بررسی میزان سازگاری اقلیمی مسکن شهر گرمی در بافت های قدیم و جدید از معیار ماهانی برای مطالعه زیست اقلیم و ارائه پیشنهاد های معماری جهت استفاده هر چه بیشتر از انرژی های طبیعی در ساختمان استفاده شده است. پس از محاسبه وضعیت زیست اقلیم شهر گرمی مسکن موجود بر اساس قدمت به دو دسته قدیم و جدید تقسیم شدند؛ سپس تعداد 120 نمونه از بافت های معماری در مناطق مختلف شهر گرمی انتخاب شد که شامل 57 نمونه از بافت قدیم و 63 نمونه از بافت جدید بودند. بر اساس معیار ماهانی پرسش نامه ای تنظیم و با توجه به ویژگی های معماری هر کدام از نمونه های بافت ها تکمیل شد، نتایج پرسش نامه ها برای هر بافت جداگانه استخراج شد و این نتایج به منظور تطبیق با معیار ماهانی و بررسی میزان سازگاری اقلیمی مسکن در نرم افزار SPSS با هم مقایسه و تحلیل شدند. نتایج حاصله نشان داد که از نظر جهت استقرار و نحوه ی قرارگیری ساختمان، کشیدگی شرقی غربی با استانداردهای اقلیمی این شهر تطابق داشته و بیشترین میزان سازگاری اقلیمی در بافت قدیم و - کمترین سازگاری در بافت جدید وجود دارد. میزان انطباق در کل شهر با شرایط اقلیمی منطقه حدود 50 درصد است

کلمات کلیدی:

اقلیم، معیار ماهانی، معماری، مسکن، گرمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/490659>

